

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.39.226/2021/2.
A tanács tagjai: dr. Fekete Ildikó a tanács elnöke
dr. Remes Gábor előadó bíró
dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró
A felperes: felperes1
cím1
A felperes képviselője: Czövek és Deme Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: ügyvéd1
cím2
Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság
cím3
Az alperes képviselője: név1 főosztályvezető-helyettes
A per tárgya: menekültügyben hozott 106-M-21816/13/2020.
számú határozat, mint közigazgatási
cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A fellebbezett határozat: a Győri Törvényszék 1.K.701.875/2020/4. számú végzése
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes (6. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 1.K.701.875/2020/4. számú végzését helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2020. október 28-án kelt, keresettel támadott határozatával a magát hontalannak valló, ismeretlen állampolgár felperes menekültkénti elismerését elutasította, oltalmazotti státuszát pedig visszavonta, és megállapította, hogy esetében a visszaküldés tilalma helyiség² vonatkozásában nem áll fenn. Egyúttal felperest, mivel a törvényben meghatározott tartózkodási feltételeket nem teljesíti, az Európai Unió területéről a helyiség¹ területére kiutasította, valamint 3 év időtartamra beutazási és tartózkodási tilalmat rendelt el vele szemben.

A keresetlevél és a védirat

[2] A felperes – jogi képviselője útján, elektronikus úton benyújtott – keresetlevelében az alperesi határozat jogszerűségének vizsgálatát kérte. Előadta, hogy a keresetlevél előterjesztésekor a menekültügyi hatóságnál koronavírus fertőzés gyanúja miatt személyesen nem jelent meg.

[3] Az alperes védiratában elsődlegesen a keresetlevél visszautasítását kérte. A felperes személyes megjelenésének elmaradása miatt arra hivatkozott, hogy a pert nem a jogszabályban erre feljogosított személy indította. E körben utalt a Kúria Kpkf.VI.39.857/2020/2. számú végzésében foglaltakra. Másodsorban a kereset érdemi elutasítása iránt terjesztett elő kérelmet.

Az elsőfokú bíróság végzése

[4] Az elsőfokú bíróság a 2020. december 10-én kelt, fellebbezett végzésével a keresetlevelet visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés c) pontja alapján.

[5] Indokolásában rámutatott, hogy a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Met.) 36. § (8) bekezdése és 75. § (2) bekezdése is személyes megjelenési kötelezettséget ír elő a keresetlevél előterjesztésekor. A nemzetközi védelemmel kapcsolatos eljárás személyi státuszt érint, ezért elengedhetetlen, hogy a nemzetközi védelmet kérő személy, vagy akinek a már biztosított nemzetközi védelme fenntartásáról dönt a hatóság, személyesen vegyen részt az eljárásban. Rögzítette, hogy a felperes az oltalmazotti státuszának felülvizsgálatára irányuló eljárásban személyesen nem vett részt, nem jelent meg személyesen a keresetlevél előterjesztésekor, a jogi képviselője által előterjesztett keresetlevelet aláírásával sem látta el. Hangsúlyozta, hogy a felperes semmilyen módon nem jelezte, hogy a keresetlevél előterjesztésekor koronavírus gyanúja miatt nem tud megjelenni, előzetesen nem mentette ki magát. Önmagában a betegség gyanújára történő hivatkozás, azt

valószínűsítő adatok hiányában nem alkalmas a személyes megjelenési kötelezettség alóli mentesülésre. Megállapította, hogy a keresetlevelet a felperes jogi képviselője, mint a Kp. 17. § a) pontja szerint a per megindítására nem jogosult személy terjesztette elő, a felperes személyes megjelenését objektíve akadályozó körülményt pedig a jogi képviselő nem valószínűsított.

A fellebbezés és az észrevétel

[6] A felperes – jogi képviselője útján benyújtott – fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak az eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[7] Kifejtette, hogy a Met. 36. § (8) bekezdése és 75. § (2) bekezdése lex imperfecta, vagyis olyan előírások, amelyek elmaradásához nem fűződik semmiféle szankció. Továbbá, a Met. 36. § (8) bekezdése, illetve 75. § (2) bekezdése nem ugyanúgy fogalmaz. A jelen esetre a 75. § (2) bekezdés irányadó, amely nem tartalmazza, hogy az elismerését kérőnek személyesen meg kellene jelennie, csupán, hogy a keresetlevelet a menekültügyi hatóságnál személyesen kell benyújtani. Ennek konkrét alanyát, vagyis, hogy kinek kell személyesen megjelenni, nem határozza meg, így álláspontja szerint a jogi képviselő személyes megjelenése is elfogadható. E körben hivatkozott a Met. 32/T. § (1) bekezdésére. Hangoztatta, hogy a jogi képviselővel eljáró félnek a keresetlevelét elektronikus úton kell előterjeszteni, ennek elmulasztásához a törvény ugyanis konkrét szankciót (visszautasítás) fűz. Jogértelmezésének alátámasztásaként utalt a Fővárosi Törvényszék 10.Kpkf.671.207/2019/3. számú végzésére. Arra is hivatkozott, hogy a keresetlevelében utalt arra, miszerint annak előterjesztésekor a menekültügyi hatóságnál koronavírus fertőzés gyanúja miatt személyesen nem jelent meg. Erre figyelemmel pedig az alperesnek be kellett volna várni, hogy igazolási kérelmet terjeszt-e elő a legfeljebb 45 napos határidőn belül.

[8] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében – tartalma szerint – az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte.

[9] Ismételten utalt a Kúria Kpkf.VI.39.857/2020/2. számú végzésére.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[11] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[12] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló adatok alapján a döntéséhez szükséges tényállást helyesen rögzítette, és az irányadó jogszabályok alapján helytálló döntést hozott a keresetlevél visszautasításáról, döntésével a Kúria is egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat hangsúlyozza.

[13] Amint arra az alperes a védiratában és a fellebbezésre tett észrevételében is utalt, a Kúria a felmerülő jogkérdés kapcsán a Kpkf.VI.39.857/2020/2. számú végzésében már állást foglalt, amely döntéstől a jelen ítélkező tanács sem kívánt eltérni.

[14] A Met. VII. Fejezete tartalmazza a menekültügyi eljárás általános szabályait. Itt található a Met. 36. § (8) bekezdése, amely szerint az elismerését kérőnek közigazgatási per iránti keresetlevele előterjesztésekor a menekültügyi hatóság előtt személyesen meg kell jelennie.

[15] Az e törvényhelyhez fűzött jogalkotói indokolás szerint a megjelenés a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor nem telepít további terhet a kérelmezőre, nem korlátozza a jogi képviselő igénybevételének a lehetőségét és költségvonzattal sem jár.

[16] A Met. 36. § (8) bekezdése és az ahhoz kapcsolódó indokolás a Kúria megítélése szerint egyértelműen kifejezésre juttatja, hogy a menekültügyi eljárás általános szabályaként előírt, a keresetlevél benyújtása körében előírt személyes megjelenési kötelezettség nem zárja ki és nem is korlátozza a jogi képviselőt. Ugyanakkor az is egyértelmű, hogy a jogi képviselő igénybevétele a többlet-követelményként szabályozott személyes megjelenés kötelezettségét semmilyen módon nem teszi mellőzhetővé, s azt nem is pótolhatja. E kötelezettség elmulasztása – a felperes fellebbezésében foglaltakkal szemben – nem marad jogkövetkezmény nélkül, mert az a Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontja alapján a keresetlevél visszautasítását vonja maga után, hiszen a pert nem a jogszabályban erre feljogosított személy indítja.

[17] A Met. VIII. Fejezete a menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerésre irányuló eljárást szabályozza, s azon belül – egyebek mellett – a menekültkénti és az oltalmazottkénti elismerés visszavonásával kapcsolatos eljárást. A Met. 75. § (2) bekezdése rögzíti, hogy a menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerést visszavonó határozatot megtámadó keresetlevelet a menekültügyi hatóságnál személyesen, nyolc napon belül lehet benyújtani.

[18] A Met. 75. § (2) bekezdése tehát ugyancsak speciális rendelkezést tartalmaz a keresetlevél benyújtásának módjára vonatkozóan, amelyet e tekintetben a Kúria álláspontja szerint – a nyelvtani és a rendszertani szempontokat is figyelembe véve, a felperes érvelésével ellentétben – nem lehet a Met. 36. § (8) bekezdésben foglaltaktól eltérően értelmezni.

[19] A perbeli esetben a felperes a keresetlevelét – általa sem vitatottan – jogi képviselője útján terjesztette elő, nem pedig személyesen, keresetlevele előterjesztésekor a menekültügyi hatóság előtt személyesen nem jelent meg. A felperes által felhívott Met. 32/T. § (1) bekezdése nem támasztja alá, hogy a jogi képviselő személyes megjelenése is elegendő lenne a Met. fentebb idézett előírásainak, hiszen e törvényhely – jogalkotói indokolása szerint – éppen azt rendezi, hogy az ügyfél személyes megjelenését nem követelő esetekben erre feljogosított személy is eljárhat az ügyfél helyett. Márpedig az adott ügyben nem ilyen esetről volt szó.

[20] Kétségtelen, hogy a jogi képviselővel eljáró félnek a keresetlevelét elektronikus úton kell előterjesztenie, azonban – a fentebb kifejtettek szerint – a jogi képviselő igénybevétele a többlet-követelményként szabályozott személyes megjelenés kötelezettség alól a felperest nem mentesíthette.

[21] Önmagában az, hogy a keresetlevélben utalás szerepel arra, miszerint a keresetlevél előterjesztésekor a menekültügyi hatóságnál a felperes koronavírus fertőzés gyanúja miatt személyesen nem jelent meg, igazolási kérelemnek nem volt tekinthető, a felperes a mulasztását pedig azóta sem igazolta.

[22] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[23] *A keresetlevelet vissza kell utasítani, ha annak előterjesztésekor a felperest a menekültügyi hatóság előtti személyes megjelenés törvényi kötelezettsége terheli, ám annak nem tesz eleget.*

Záró rész

[24] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az alperes a másodfokú eljárásban költséget nem igényelt, ezért e körben a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. és 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[26] A másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

[27] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2021. február 9.

dr. Fekete Ildikó s.k.
a tanács elnöke

dr. Remes Gábor s.k.
előadó bíró

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.
bíró